

Eva DECROIX
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 17. září 2025
Č.j. MSP-293/2025-ODKA-SPZ/3
Počet listů: 3
Přílohy: 2

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obvinění V. A. a M. V. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- trestní spis Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 54 T 5/2022 (14 svazků)
- trestní spis Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 30 Nt 1862/2024

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) podávám ve prospěch

- obviněného V. A. a
- obviněného M. V.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2022, č. j. 54 T 5/2022-3366, v části, jíž byl obviněnému M. V. uložen podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku peněžitý trest a v části, jíž byl obviněnému V. A. uložen trest propadnutí majetku podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku.

Napadené rozhodnutí

1. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2022, č. j. 54 T 5/2022-3366, byli obvinění M. V. a V. A. uznáni vinnými jednak přípravou zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku k § 240 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku a přečinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku. Trestné činnosti se obvinění dopustili jednáním podrobně popsáním ve skutkové větě předmětného rozsudku (jeho strana 1 až 3), na niž lze vzhledem k obsahovému zaměření této stížnosti pro porušení zákona toliko odkázat.

2. Obviněnému M. V. byl za trestnou činnost uvedenou ve výroku napadeného rozsudku uložen podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v délce trvání 3 roky a 6 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obviněný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Současně mu byl uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věci podrobně specifikovaný ve výroku napadeného rozsudku.
3. Dále byl obviněný M. V. odsouzen podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 400 denních sazeb po 5.000 Kč, tedy celkem 2.000.000 Kč. Podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku byl rovněž odsouzen k trestu propadnutí části majetku, a to:
- stavby bez č.p./č.e. - jiná stavba, stojící na pozemku parcelního čísla XY - zastavěná plocha a nádvoří, pozemku parcelního čísla XY - zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e. - jiná stavba, stavby bez č.p./č.e. - zemědělské stavení, stojící na pozemku parcelního čísla X - zastavěná plocha a nádvoří, pozemku parcelního čísla Y - zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e. - zemědělské stavení, pozemku parcelního čísla XY - ostatní plocha (manipulační plocha), pozemku parcelního čísla XY - ostatní plocha (manipulační plocha), pozemku parcelního čísla XY - ostatní plocha (manipulační plocha), pozemku parcelního čísla XY - ostatní plocha (manipulační plocha), pozemku parcelního čísla XY - ostatní plocha (manipulační plocha), pozemku parcelního čísla XY - trvalý travní porost, na adrese Pod Zvonek, Český Těšín-Dolní Žukov, vše zapsáno na listu vlastnictví č. X u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Karviná, pro obec Český Těšín, katastrální území Dolní Žukov, včetně všech dalších na těchto pozemcích samostatně stojících garáží, přístřešků a hospodářských stavení v katastru nemovitostí nezapsaných, vše ve vlastnictví M. V., zajištěných usnesením státní zástupkyně KSZ v Ostravě podle § 347 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 KZV 23/2021 - 127,
 - finančních prostředků ve výši 70.000 Kč, položka č. 1 protokolu o domovní prohlídce, zajištěné usnesením státní zástupkyně KSZ v Ostravě podle § 347 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 KZV 23/2021 - 127,
 - finančních prostředků ve výši 16.000 EUR, položka č. 2 protokolu o domovní prohlídce, zajištěné usnesením státní zástupkyně KSZ v Ostravě podle § 347 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 KZV 23/2021 - 127,
 - finančních prostředků ve výši 520.000 Kč, položka č. 2 protokolu o domovní prohlídce, zajištěné usnesením policejního orgánu PČR podle § 79a trestního řádu ze dne 9. 11. 2021, č. j.: KRPT-134393-313/2021-070082,
 - finančních prostředků ve výši 420 EUR, položka č. 4 protokolu o domovní prohlídce, zajištěné usnesením státní zástupkyně KSZ v Ostravě podle § 347 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 KZV 23/2021 - 127,
 - finančních prostředků ve výši 200.300 Kč, položka č. 1 protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, zajištěné usnesením státní zástupkyně KSZ v Ostravě podle § 347 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 KZV 23/2021 - 127,
 - mobilního telefonu zn. Nokia, černé barvy, IMEI1: XY, IMEI2: XY, včetně SIM karty T-Mobile, PIN a SD karta nezjištěna, položka č. 2 protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, uložen u policejního orgánu PČR KŘP Moravskoslezského kraje, OHK, Na Hradbách 23, Ostrava,
 - finančních prostředků ve výši 18.600 Kč, položka č. 6 protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, zajištěné usnesením státní zástupkyně KSZ v Ostravě podle § 347 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 KZV 23/2021 - 127,

- finančních prostředků ve výši 1.850 PLN, položka č. 6 protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, zajištěné usnesením státní zástupkyně KSZ v Ostravě podle § 347 odst. 1 trestního řádu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 4 KZV 23/2021 – 127.
- 4. Obviněnému V. A. byl podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v délce trvání 3 roků a 6 měsíců. Pro výkon tohoto trestu byl obviněný A. zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku mu byl uložen i trest propadnutí věci podrobně specifikovaný ve výroku napadaného rozsudku.
- 5. Dále byl obviněný V. A. podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb po 4.000 Kč, tedy celkem 2.000.000 Kč. Podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku byl rovněž odsouzen k trestu propadnutí části majetku, a to mobilního telefonu nezjištěné značky, model X1, černo-stříbrné barvy, IMEI1: XY, IMEI2: XY, SIM karta, PIN ani SD karta nezjištěna.
- 6. S ohledem na skutečnost, že se obvinění M. V., V. A. a státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě po vyhlášení rozsudku a jeho ústním odůvodnění vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku, a současně obvinění prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, byl ve věci vyhotoven podle § 129 odst. 2 trestního řádu zjednodušený rozsudek obsahující toliko odůvodnění výroku o náhradě škody.
- 7. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě nabyl právní moci ve vztahu k výroku o vině a trestu u obou obviněných dne 15. 6. 2022.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 8. Podle § 53 odst. 1 věta třetí trestního zákoníku stanoví, že nelze uložit domácí vězení vedle odnětí svobody a obecně prospěšných prací, obecně prospěšné práce vedle odnětí svobody, peněžitý trest vedle propadnutí majetku a zákaz pobytu vedle vyhoštění.
- 9. Podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku platí: že soud může vzhledem k okolnostem spáchaného trestného činu a poměrům pachatele uložit trest propadnutí majetku, odsuzuje-li pachatele k výjimečnému trestu anebo odsuzuje-li jej za zvlášť závažný zločin, jímž pachatel pro sebe nebo pro jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch.
- 10. Dle § 66 odst. 3 trestního zákoníku platí, že propadnutí majetku postihuje celý majetek odsouzeného nebo tu jeho část, kterou soud určí; propadnutí se však nevztahuje na prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený podle zákona povinen pečovat.
- 11. § 67 odst. 1 trestního zákoníku stanoví, že peněžitý trest může soud uložit, jestliže pachatel pro sebe nebo pro jiného úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch.

Posouzení předmětné věci

12. Ustanovení § 53 trestního zákoníku upřesňuje zásady pro ukládání jednotlivých druhů trestů a stanovuje vztahy mezi nimi. Je východiskem pro úvahu, jaký druh trestu zvolit za určitý trestný čin uvedený ve zvláštní části trestního zákoníku, jaký druh je vůbec přípustný a s kterým dalším druhem trestu jej lze případně kombinovat. Tato pravidla doplňují obecné požadavky pro ukládání trestních sankcí podle § 37 a § 38 trestního zákoníku, pro výměru trestu dle § 39 a násl. trestního zákoníku a pro ukládání jednotlivých druhů trestů podle § 54 až § 87 trestního zákoníku. Ustanovení § 53 trestního zákoníku tak zpřesňuje zásadu individualizace trestu mimo jiné v tom směru, které druhy trestů se vzájemně vylučují, protože jejich účinky by se zbytečně kumulovaly, nebo by tím naopak byla popřena alternativní povaha některých z nich, a zákon je tedy zakazuje ukládat vedle sebe.
13. Mezi jednu z takových zákonem vyloučených kombinací patří dle § 53 odst. 1 věty třetí trestního zákoníku i uložení peněžitého trestu a trestu propadnutí majetku vedle sebe. Napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2022, č. j. 54 T 5/2022-3366, však z takto popsaných zákonných východisek vybočuje, a v důsledku toho lze vydané rozhodnutí v napadené části považovat za nezákonné.
14. Krajský soud v Ostravě při ukládání peněžitého trestu podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3, trestního zákoníku u obviněného M. V. a trestu propadnutí majetku podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku u obviněného V. A. nerespektoval podmínky stanovené v § 53 odst. 1 trestního zákoníku a pochybil, jestliže tyto tresty uložil obviněným vedle jiných trestů majetkové povahy, jejichž vzájemné uložení toto ustanovení vylučuje. Pro vadu vyplývající z nerespektování zákonného ustanovení tedy nemohou předmětné tresty, tak jak byly Krajským soudem v Ostravě uloženy, obstát.
15. K této problematice se již Nejvyšší soud v minulosti vyjadřoval, přičemž konstatoval, že s ohledem na význam a smysl, pro které zákon nemožnost uložení některých druhů trestů vedle sebe stanoví, jimiž jsou zejména nežádoucí kumulace jejich podobných účinků (což je případ peněžitého trestu a trestu propadnutí majetku), anebo snaha o zachování alternativního charakteru některých druhů trestů vůči trestu odnětí svobody, je možné dovodit, že zákon tuto neslučitelnost stanoví ke konkrétnímu druhu trestu v jeho obecném vymezení, tzn. bez modifikací či konkrétně uložené výše, s nimiž jinak v dalších ustanoveních za určitých okolností počítá. Proto je třeba pro závěr o neslučitelnosti trestu propadnutí majetku s trestem peněžitým vycházet z této zásady bez ohledu na to, že podle § 66 odst. 3 části věty před středníkem trestního zákoníku je možné propadnutí majetku ukládat i v části soudem určené, tedy že se může týkat i jen části majetku pachatele. Rozhodná v tomto smyslu je totiž nežádoucí kumulace těchto dvou druhů trestů plynoucí z jejich majetkové povahy, neboť oba představují vždy, ať je ukládán trest propadnutí majetku na veškerý majetek, anebo jen na jeho část, výrazný zásah do majetkové sféry pachatele. Peněžitý trest (§ 67 trestního zákoníku) má obdobný účinek, kterým je rovněž zásah do majetkových poměrů pachatele. To ve svém důsledku vede ke zdvojení téhož účinku, a to v obou případech ve prospěch státu. U obou těchto trestů majících dopad do majetkových poměrů pachatelů je jejich společným rysem i to, že ve větší či menší míře postihují i jiné osoby než pachatele, a to zhoršením jejich životní úrovně. Kromě toho právě majetková povaha těchto trestů svědčí o tom, že v propadnutí majetku je zahrnut též účel, k němuž směřuje i peněžitý trest (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2016, č. j. 8 Tdo 383/2016-II-137).
16. Je nutno zdůraznit, že napadeným rozsudkem byl obviněný M. V. uznán vinným mimo jiné přípravou zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, k § 240 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku, kdy společným

jednáním s obviněným V. A., mimo daňový sklad, zastřeně a bez vědomí příslušného správce daně, ke škodě České republiky, se podíleli na výrobě nejméně 424.800 kusů cigaret, čímž zkrátili spotřební daň z cigaret částkou ve výši 1.359.360 Kč, a dále si opatřili prostředky a nástroje k výrobě dalších nejméně 43.319.500 kusů cigaret, čímž připravili zkrácení spotřební daně z cigaret o další částku ve výši nejméně 138.622.400 Kč. Právě takováto trestná činnost (zvláště závažný zločin s neoprávněným majetkovým prospěchem) má být postihována trestem propadnutí majetku (jeho části) podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 39 odst. 8 trestního zákoníku. Navíc v dané trestní věci nebylo zjištěno, že by uložení tohoto trestu bránilo osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obviněného M. V. Uložení trestu propadnutí majetku (či jeho části) bylo proto v jeho případě zcela adekvátní, odpovídající i všem hlediskům přiměřenosti a účelu trestu. Protože však byl tomuto obviněnému taktéž uložen trest peněžitý, kdy tyto majetkové tresty pro svou povahu nemohou být vedle sebe společně uloženy, je nutno vadnou část výroku o uloženém peněžitém trestu obviněného M. V. zrušit.

17. V případě obviněného V. A. záleží porušení zákona v téže vadě. Byť se v jeho případě jedná o trest propadnutí části majetku, konkrétně mobilního telefonu, minimální hodnoty, je třeba uvést, že současná právní úprava striktně vylučuje současné uložení peněžitého trestu a trestu propadnutí majetku, či byť jen jeho části, a to nezávisle na výši hodnoty propadnutého majetku, jak vyplývá z ustanovení citovaných výše.
18. Platná právní úprava a judikatura sice vylučuje, aby byl jedním rozsudkem témuž obviněnému současně uložen peněžitý trest vedle trestu propadnutí majetku, ovšem již najisto nestanovuje, zda po uložení těchto dvou vzájemně se vylučujících trestů musí dojít ke zrušení trestu propadnutí majetku či naopak trestu peněžitého. K napravení zjištěných vad nicméně musí dojít za současného zachování účelu trestu, a to u obou obviněných, a proto u obviněného M. V. je navrhováno zrušení výroku o trestu v části, kterou mu byl uložen trest peněžitý, a u obviněného V. A. je navrhováno zrušení výroku o trestu v části, kterou mu byl uložen trest propadnutí (části) majetku.

Závěr

19. Lze shrnout, že výše popsaná vada je vadou naprosto zásadní, způsobující nezákonnost vydaného rozhodnutí v napadené části. S ohledem na její závažnost je proto namíste přistoupit k prolomení zásady nezměnitelnosti rozhodnutí a rozsudek ve vymezeném rozsahu zrušit a uvedenou protiprávnost tím odstranit. Vzhledem k povaze namítané vady lze mít za to, že ve vymezeném rozsahu jsou takto uložené tresty – v případě obviněného M. V. trest peněžitý a u obviněného V. A. trest propadnutí majetku – nezákonné a ve svém důsledku i ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
20. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2022, č. j. 54 T 5/2022-3366, byl ve výroku o peněžitém

trestu dle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku obviněného M. V. a ve výroku o trestu propadnutí majetku podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku obviněného V. A., porušen zákon v neprospěch obou obviněných v ustanovení § 53 odst. 1 trestního zákoníku,

- 2) s odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil výrok o trestu napadeného rozsudku v části, jíž byl obviněnému Marcelu Vávrovi uložen peněžitý trest podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3, trestního zákoníku, a v části, jíž byl obviněnému V. A. uložen trest propadnutí majetku podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku, a dále zrušil také všechna další rozhodnutí na zrušené části rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.